

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Ματθ. κα' 33-42)

Ἔπει οὗτος ὁ Κύριος αὐτὴ τὴν παραβολὴν: «Ἐνας γαιοκτήμονας φύτεψε ἓνα ἀμπέλι, τὸ περίφραξε, ἔσκαψε σ' αὐτὸ πατητήριον, ἔχτισε πύργον, τὸ νοίκιασε σέ γεωργούς καὶ ἔφυγε γιὰ ἄλλον τόπον. Ὄταν πλησίαζε ἡ ἐποχὴ τῆς καρποφορίας, ἔστειλε τοὺς δούλους τοῦ στοὺς γεωργούς νά πάρουν τὸ μερίδιόν του ἀπὸ τοὺς καρπούς. Οἱ γεωργοὶ ὅμως ἔπιασαν τοὺς δούλους τοῦ, καὶ ἄλλον τὸν ἔδειραν, ἄλλον τὸν σκότωσαν καὶ ἄλλον τὸν λιθοβόλησαν. Ξανάστειλε ἄλλους δούλους, περισσότερους ἀπὸ τοὺς πρώτους καὶ τοὺς ἔκαναν τὰ ἴδια. Τελευταῖον τοὺς ἔστειλε τὸ γιό του μὲ τὴ σκέψη: θά σεβαστοῦν τὸ γιό μου. Οἱ γεωργοὶ ὅμως, ὅταν εἶδαν τὸ γιό, εἶπαν μεταξύ τους: αὐτός ἐστὶν ὁ κληρονόμος. Ἐμπρός, ἄς τὸν σκοτώσουμε καὶ ἄς ἀρπάξουμε τὴν κληρονομίαν του. Ἔτσι, τὸν ἔπιασαν, τὸν ἔβγαλαν ἔξω ἀπὸ τ' ἀμπέλι καὶ τὸν σκότωσαν. Ὄταν λοιπὸν ἔρθῃ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀμπελιοῦ, τί θά κάνει σ' ἐκείνους τοὺς γεωργούς;» «Εἶναι κακοὶ», τοῦ λένε. «Γι' αὐτὸ θά τοὺς ἐξολοθρεύσει μὲ τὸ χειρότερον τρόπο καὶ θά νοικιάσῃ τὸ ἀμπέλι σ' ἄλλους γεωργούς, πού θά τοῦ δίνουν τοὺς καρπούς στὴν ἐποχὴ τους». Τοὺς λέει ὁ Ἰησοῦς: «Ποτέ δὲ διαβάξετε τίς Γραφάς; Ὁ λίθος πού τὸν πέταξαν σάν ἄχρηστο οἱ οἰκοδόμοι, αὐτὸς ἔγινε ἀγκωνάρι· ὁ Κύριος τὸ ἔκανε αὐτὸ, καὶ εἶν' ἀξιθαύμαστο στὰ μάτια μας».

Δεν ἔχω, Δέσποτα, δάκρυ παρακλητικό. Ο νους μου ἔχει σκοτισθεῖ ἀπὸ τα βιοτικά καὶ δεν μπορεῖ νὰ ατενίσῃ πρὸς ἐσένα με οδύνη. Ἡ καρδιά μου ἔχει ψυχθεῖ ἀπὸ τὸ πλήθος τῶν πειρασμῶν καὶ δεν μπορεῖ νὰ θερμανθεῖ με τα δάκρυα τῆς ἀγάπης πρὸς ἐσένα. Ἀλλὰ ἐσύ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ὁ θησαυρός τῶν ἀγαθῶν, δώρισε μου ολόκληρη τὴν μετάνοια καὶ επίπονη καρδιά, γιὰ νὰ ἐξέλθω ολοψύχως σὲ ἀναζήτησιν σου.

Ἀββάς Ἰσαάκ ὁ Σύρος

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

† **ΙΓ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ,**
Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας μαρτύρων
ΚΥΡΙΑΚΗ 26 Αὐγούστου 2018

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Α' Κορ. ιστ' 13-24)

Αδελφοί, γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε. Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί οἶδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτοὺς ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιοῦτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι. Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φορτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν· ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. Ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιοῦτους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἐμῆ χειρὸς Παύλου. Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτω ἀνάθεμα. Μαρὰν ἂθᾶ. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἀμήν.

...Κι ὅταν ἡ ψυχὴ σου μιλά, καλύτερα ἐσύ νὰ σιωπᾷς. Καὶ σκύψε ὅσο μπορεῖς νὰ τὴν ἀκούσεις, γιὰ τὴ φωνὴ τῆς εἶναι πάντα ψίθυρος, γιὰ νὰ μὴν ἐνοχλεῖ τὴν ἐπιθυμίαν σου...

Ἅγιος Σιλουανὸς ὁ Ἀθωνίτης

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Α΄ Κορ. ιστ΄ 13-24)

Αδελφοί, ἀγρυπνεῖτε! Μένετε στέρεοι στήν πίστη! Νά εἶστε γενναῖοι καί δυνατοί! Ὅλες τίς πράξεις σας νά τίς ἐμπνέει ἡ ἀγάπη. Ἐχω νά σᾶς ζητήσω κάτι, ἀδερφοί: Γνωρίζετε τήν οἰκογένεια τοῦ Στεφανά, πού τά μέλη της ὑπῆρξαν ὁ πρῶτος καρπός τοῦ κηρύγματος στήν Ἀχαΐα, κι ἀφιέρωσαν τόν ἑαυτό τους στήν ὑπηρεσία τῶν πιστῶν. Γι' αὐτό κι ἐσεῖς πρέπει νά ἀκοῦτε τέτοιους ἀνθρώπους καθώς καί ὅποιον ἐργάζεται καί κοπιάζει μαζί τους. Εἶμαι πολύ χαρούμενος ἀπό τήν παρουσία κοντά μου τοῦ Στεφανά, τοῦ Φουρτουνάτου καί τοῦ Ἀχαϊκοῦ, γιατί αὐτοί ἀναπληρώνουν τό κενό τῆς ἀπουσίας σας. Μοῦ ξεκούρασαν τήν ψυχή, ὅπως καί τή δική σας. Σέ τέτοιους ἀνθρώπους ὀφείλετε ἀναγνώριση. Σᾶς στέλνουν χαιρετισμούς οἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Πολλούς χριστιανικούς χαιρετισμούς σᾶς στέλνουν ὁ Ἀκύλας καί ἡ Πρίσκιλλα καί ὅλη ἡ ἐκκλησία πού συναθροίζεται σπίτι τους. Σᾶς στέλνουν χαιρετισμούς ὅλοι οἱ ἀδερφοί. Χαιρετήστε ὁ ἕνας τόν ἄλλο μέ ἀδερφικό φίλημα. Ὁ χαιρετισμός αὐτός γράφεται ἀπό μένα τόν Παῦλο μέ τό ἴδιό μου τό χέρι. Ὅποιος δέν ἀγαπάει τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό ἄς εἶναι χωρισμένος ἀπό τό σῶμα τῆς ἐκκλησίας. Μαράν ἀθά - ὁ Κύριος ἔρχεται! Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ νά εἶναι μαζί σας. Στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πού μᾶς ἐνώνει, ἡ ἀγάπη μου εἶναι μαζί μέ ὅλους σας. Ἀμήν.

Συνήθισε τόν ἑαυτό σου στήν παραδοχή ὅτι σύ εἶσαι ἁμαρτωλός καί ὄχι οἱ ἄλλοι. Μ' αὐτή τήν πεποίθησι, πού εἶναι ἐντελῶς ἀληθινή, θά μπορῆς νά προστατεύῃς τόν ἑαυτό σου ἀπό πολλά ἁμαρτήματα καί πάθη. Ἡ μεγαλύτερη συμφορά μας ἔγκειται στό γεγονός ὅτι καταλογίζουμε τή δική μας ἁμαρτωλότητα στους ἄλλους.

Ἅγιος Ἰωάννης της Κρονοστάνης

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Ματθ. κα΄ 33-42)

Ἐἶπεν ὁ Κύριος τήν παραβολήν ταύτην· Ἄνθρωπος τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευεν ἀμπελῶνα καί φραγμόν αὐτῷ περιέθηκε καί ὄρουξεν ἐν αὐτῷ ληνόν καί ὠκοδόμησεν πύργον, καί ἐξέδοτο αὐτόν γεωργοῖς, καί ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτόν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς, «λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν»;

